

Nieuwsbrief

Wat is ADHD ... NIET?

ADHD is geen neurobiologische aandoening (06-08-2002) (NCRC).

ADHD is geen opvoedings- of voedingsprobleem (08-02-2008) (Zitstil).

Wat is ADHD dan wel?

In mei 2002 bekeek de Raad van Europa de kwestie van 'het beheersen van de diagnose en de behandeling van hyperactieve kinderen in Europa', omwille van het snel stijgend aantal kinderen dat de diagnose van ADHD krijgt.

Bij het stellen van de diagnose van ADHD moeten de meeste symptomen van een welbepaalde lijst voorkomen, zoals niet kunnen stil zitten op een stoel, onderbreken of spreken als je niet aan de beurt bent, niet in staat zijn om rustig te spelen, slordig huiswerk maken, persoonlijke spullen verliezen en schoolopdrachten verwaarlozen, plus andere courante voorvallen bij kinderen; het ene komt al sterker voor dan het andere, naargelang het kind.

Hoewel er geen wetenschappelijke of laboratoriumtesten voor ADHD bestaan, heeft de psychiatrische industrie de 'aandoening' agressief op de markt voorgesteld als een hersenaandoening, een 'chemisch onevenwicht' of 'hersendysfunctie' of bewoordingen van die strekking.

Zo kon zij voor haar geneesmiddelen een markt en voorschrijvers vinden.

De Nederlandse Reclame Code Commissie doorprikte echter de ballon van deze pseudo-wetenschappelijke aanpak door een verbod in te stellen op valse beweringen over geestesziekten bij kinderen met als doel psychiatrische inkomsten te genereren.

De Nederlandse commissie voor de reclamecode besloot op 6 augustus 2002 dat de Nederlandse Hersenstichting moet ophouden met in advertenties te beweren dat de psychiatrische diagnose van ADHD neerkomt op een neurobiologische ziekte of een hersendysfunctie.

De Hersenstichting had fondsen geronseld door in de media een advertentie te publiceren waarin stond dat ADHD een 'aangeboren hersendysfunctie' zou zijn.

De promotiecampagne van de stichting behelsde advertenties in meerdere kranten en tijdschriften, naast spots op tv en folders.

De commissie beval de stichting om zulke valse beweringen uit hun reclame te weren.

In haar uitspraak verklaarde de commissie: "De informatie die de beklaagde (de Hersenstichting) voorlegde, biedt geen grond voor een definitieve verklaring dat ADHD een aangeboren hersendysfunctie is ... In deze omstandigheden is de beklaagde niet zorgvuldig genoeg geweest en is de advertentie misleidend."

Hun eigen experts hebben meermaals moeten toegeven dat zij niet over zulk bewijs beschikken. Niettemin spijsde de psychiatrische industrie de laatste twee decennia haar kas door ADHD en aanverwante zogenaamde aandoeningen aan te prijzen als het antwoord op leer- en gedragsproblemen bij kinderen en door zo miljoenen geneesmiddelenvoorschriften te doen uitschrijven voor kinderen, waarvan sommigen niet ouder dan twee jaar.

ADHD werd uitgevonden door Amerikaanse psychiaters, die het opnamen in de 'Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-IV) van de Amerikaanse psychiatrische vereniging. Dit werk is de bijbel van deze industrie en omvat de officiële compilatie van psychiatrische condities, waarmee ze klanten kunnen doen betalen en geneesmiddelen kunnen voorschrijven. Toch stelt de DSM zelf: "Hoewel deze gids een classificatie van mentale aandoeningen levert, moet er worden erkend dat geen definitie adequaat de precieze grenzen van het concept van de 'mentale aandoening' aangeeft."

Terwijl verkeerde informatie over de 'biologische' en 'genetische' oorzaken van ADHD en andere geestestoestanden ongehinderd verder werd verspreid, vermeldde in 1999 het Surgeon General's Report on Mental Health (rapport over mentale gezondheid van een hoge Amerikaanse instantie voor gezondheidszorg):

"Er is geen welbepaalde stoornis, laboratoriumtest of abnormaliteit in het hersenweefsel dat de ziekte kan identificeren."

Volgens Zitstil dan weer, zou ADHD helemaal niet te wijten zijn aan verkeerde voeding of aan een verkeerde opvoeding.

Oorzaken van ADHD

- erfelijkheid als grootste oorzaak
- pre- en perinatale factoren
- verschillen in werking en vorm van de hersenen
- NIET:
 - verkeerde opvoeding
 - verkeerde voeding

centrum ZitStil - omgaan met ADHD

Waarbij men hier stellig hetzelfde beweert als de reclameboodschap die in 2002 al door de Nederlandse Code Reclame Commissie als misleidend is beschreven.

Zitstil blijft die misleidende boodschap gebruiken om bovendien studenten aan hogescholen en universiteiten de eigen misleidende kwakzalverij op te dringen.

Bovendien wordt als voornaamste oorzaak gegeven, het erfelijk doorgeven van de aandoening.

Een stelling die iedereen alleen maar kan beamen, vooral wanneer men opmerkt met welk gemak de pasgeboren Chineesjes zelfs de Chinese taal kunnen aanleren. Ze kregen dit allemaal ook erfelijk en genetisch mee van hun ouders.

Op pre- en perinatale factoren wordt door niemand dieper ingegaan. Zo uit de lucht gegrepen.

En dat verschillen in werking en vorm van de hersenen een verband zouden hebben met ADHD is een hypothese en zou als diagnosemiddel worden gebruikt indien dit werkelijk zo zou zijn.

Tot zolang geldt steeds DSM-IV, die eigenlijk meer GPOS beschrijft dan ADHD.

Die kwakzalverij brengt Zitstil en de sponsors niet alleen veel geld op, maar jaagt de jeugd wel de psychiatrie en het psychotisch gedrag in.

Al schijnt de oogverblindende sponsoring een academisch denkvermogen danig in de war te brengen.

Stel je voor dat ADHD er NIET zou zijn, in een situatie waar een normaal opvoedingspatroon van kracht is en dat truken moeten toegepast worden om gezonde kinderen toch door de mand te laten vallen.

Welke normen hanteert Zitstil over ... opvoeding? Of misschien nog nooit iets over gehoord, omwille van het eigen en prioritaire pedagogisch comfort?

Opgelet met observaties!!!

- ADHD kan zich maskeren in:
 - gestructureerde settings
 - nieuwe situaties
 - bij leuke opdrachten die persoon interessant vindt
 - in een 1 op 1 situatie
 - situaties met sterk toezicht/supervisie
 - situatie die sterk onmiddellijk wordt beloond

↓

**OBSERVATIE OP VERSCHILLENDE MOMENTEN IN
VERSCHILLENDE SITUATIES!!!!**

centrum ZitStil - omgaan met ADHD

Overheden en geneeskunde laten begaan.

Dociele nieuwe generaties en psychotisch gemaakte nieuwe generaties staan garant voor macht en rijkdom bij die Overheden en geneeskunde.

Vandaar:

ADHD is geen neurobiologische aandoening (06-08-2002) (NCRC)

ADHD is geen opvoedings- of voedingsprobleem (08-02-2008) (Zitstil)

Wat is ADHD dan wel?

ADHD is de projectie van het verstoren van het pedagogisch comfort van de omgeving (zie DSM IV-criteria) van het kind, vandaar eigenlijk GPOS (Geprojecteerd Pedagogisch Onmacht Syndroom), dat wordt aangewend om een financieel imperium te kunnen opbouwen door het instellen en het instand houden van een toxicomanie bij kinderen.

Moest dit pedagogisch comfort kunnen ingesteld worden met een simpel keelpastilletje, dan zou ADHD of GPOS nooit als een ziekte beschreven zijn.

Maar precies omdat artsen harddrugs kunnen dealen onder het voorwendsel van welke ziekte dan ook, worden zij misbruikt als naamleener.

Hun beloning daarvoor ontvangen ze rijkelijk na een zekere tijd, wanneer de chronisch gebruikers van hoge doses uiteindelijk echt ziek zijn geworden aan wat men dan zeer hypocriet de comorbiteit van het psychotisch gedrag is gaan noemen.

Ouders die op het punt staan om het kind met psychotica te laten behandelen, raad ik hetvolgende aan:

Vraag aan de gespecialiseerde en voorschrijvende arts 2 (twee) attesten.

Eentje dat aangeeft op basis van welk objectief **medisch** criterium de vermeende neurobiologische stoornis, die moet behandeld worden, is aangetoond.

En eentje dat vaststelt of op dat ogenblik de neurobiologische aandoening ook de symptomen vertoont van een psychotisch gedrag (de vermeende comorbiteit) en waarom die arts in dat geval dan psychotica voorschrijft om nog meer psychotisch te maken.

Als het kind later in de psychiatrie zal terecht komen of met antipsychotica zal moeten behandeld worden, kan daarmee aangetoond worden dat de schuld van het psychotisch zijn bij de behandeling ligt en niet bij de vermeende ziekte.

Immers...

De vermeende comorbiteit bestond niet en het psychotisch gedrag of de karakterstoornissen als comorbiteit, ontstaan pas door het toedienen van psychotica.

Een iatrogene aandoening werd uitgelokt omdat nooit medisch is aangetoond dat een toxicomanie met harddrugs in hoge dosering nodig was, tenzij om GPOS van het multidisciplinaire team te behandelen.

Maar het kind is wel een heel gemakkelijk slachtoffer.
Jammer genoeg!

De Overheden en de geneeskunde laten begaan, en vol hypocrisie en nog meer vertwijfeling rukt men zich voor de façade, de haren uit de stomme koppen, omwille van het niet te stuiten groeiend psychotisch gedrag bij de jongeren.

Apotheker Fernand Haesbrouck, 6 oktober 2009